

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/34/2020
Identifikačné číslo spisu:	1714010187
Dátum vydania rozhodnutia:	22.09.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1714010187.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej v trestnej veci obvineného ml. S. O., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 22. septembra 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. augusta 2019, sp. zn. 4Tos/97/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného ml. S. O. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Pezinok (ďalej aj len „súd prvého stupňa“) rozhodol uznesením z 30. apríla 2019, sp. zn. 2T/61/2014 tak, že obvinený ml. S. O. (ďalej aj len „obvinený“ alebo „dovolateľ“), nar. XX. V. XXXX, podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, postupom podľa § 419 ods. 1 v spojení s § 420 Trestného poriadku, sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 26. mája 2014, sp. zn. 2T/61/2014, právoplatným dňa 29. mája 2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 osemnásť mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 tri roky sa neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 18 osemnásť mesiacov vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti predmetnému uzneseniu podal obvinený ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice sťažnosť, ktorú však neodôvodnil sám ani prostredníctvom obhajcu (č. l. 210).

Na podklade predmetnej sťažnosti rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“) uznesením z 21. augusta 2019, sp. zn. 4Tos/97/2019 tak, že postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, sťažnosť zamietol ako nedôvodnú (č. l. 224).

Dňa 22. októbra 2019 bolo súdu prvého stupňa doručené vlastnoručne napísané dovolanie obvineného (nazvané odvolanie). V podstate uviedol, že podáva odvolanie voči trestnému rozkazu Okresného súdu

Pezinok, sp. zn. 4Tos/97/2019, bez akejkolvek ďalšej priliehajúcej argumentácie.

K dovolaniu sa 10. septembra 2020 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok (ďalej len „prokurátorka“). Uviedla, že z dovolania doručeného prvostupňovému súdu nie sú zistiteľné dôvody, pre ktoré bolo dovolanie podané. Podľa názoru prokurátorky v danom prípade ani dovolanie proti uzneseniu sp. zn. 4Tos/97/2019 nie je prípustné, pretože nejde o dovolanie vo veci samej v zmysle ustanovenia § 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ale o rozhodovanie vo vykonávacom konaní podľa § 420 Trestného poriadku s poukazom na § 419 Trestného poriadku. Obvinený v danom prípade nie je ani osobou oprávnenou na podanie mimoriadneho opravného prostriedku. Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukolvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Výnimku predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení obvineného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Obvinený takéto oprávnenie v prípade uznesenia o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienечného odsúdenia a výkone podmienечne odloženého trestu nemá. S poukazom na uvedené skutočnosti dovolanie bolo v danom prípade podľa názoru prokurátorky podané neoprávnenou osobou. Prokurátorka navrhla, aby najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou, že bolo podané bez obhajcu, teda v rozpore s ustanovením (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku) pričom obvinený neuviedol vo svojom podaní dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že obvinený (resp. osoby oprávnené podať v jeho prospech opravný prostriedok za podmienok uvedených v ustanovení § 369 ods. 5 Trestného poriadku), ako aj generálny prokurátor, sú oprávnenými subjektami na podanie dovolania v zmysle § 369 ods. 2 Trestného poriadku len proti taxatívne uvedeným rozhodnutiam. Ide o rozhodnutia vo veci samej, teda meritórne rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie končí. Za takéto rozhodnutie nemožno považovať uznesenie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a o výkone podmiennečne odloženého trestu, ani uznesenie o zamietnutí sťažnosti obvineného proti takémuto uzneseniu. Výnimku predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z uvedeného ustanovenia je zjavné, že iba minister spravodlivosti je oprávnenou osobou na podanie dovolania v prípade porušenia ustanovenia Trestného zákona alebo Trestného poriadku o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený (pričom dovolanie podá v zmysle § 369 ods. 1 Trestného poriadku len na podnet osoby, ktorej Trestný poriadok nepriznáva právo na podanie dovolania, okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku). Obvinený takéto oprávnenie v prípade uznesenia o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a o výkone podmiennečne odloženého trestu nemá. Možno preto jednoznačne konštatovať, že dovolanie bolo v danom prípade podané neoprávnenou osobou.

Nad rámec uvedeného je potrebné dodať, že v rámci predmetného dovolacieho konania neboli zo strany dovolateľa splnené viaceré formálne podmienky. V prvom rade išlo o skutočnosť, že obvinený podal dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému Trestný poriadok nepripúšťa dovolanie zo strany obvineného. Ďalšou nedodrжанou formálnoprávnou podmienkou bola absencia zastúpenia obhajcom tak, ako to vyžaduje Trestný poriadok a v neposlednom rade je nutné poukázať na skutočnosť, že dovolanie nebolo odôvodnené v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Napriek uvedenému je nutné konštatovať, že posledné dve z menovaných pochybení sú v danom prípade bezpredmetné, nakoľko aj keby bol obvinený zastúpený obhajcom a jeho dovolanie by bolo riadne odôvodnené, nebolo by možné postupovať inak ako podľa § 382 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Na základe uvedeného Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.